

970

שבת תשע"ה

אור הזוהר

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ח **2** חלק

כְּשֶׁהֵנָּה מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבָּד לְלִמּוּד דְּף זֹהַר
וּמִצְטָרֵף ל־250,000 לִזְמַדֵי הַזֶּהַר הַקְדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוּ אֵתָּה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֶּהַר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיִיל
אֵת עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלִמּוּדוֹ זֹהַר
הַקְדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוּר.

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תְּפִילָּה קִצְרָה לְאוּמְרָה קִדְמֵי הַלִּמּוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֵא"ו ק"י לְאַקְמָא שְׂכִינְתָהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹגְנֵי אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקֹּשֶׁר
עֲצָמַי בְּלִמּוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַתְּנוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנֵי, לְמַעַן שְׂמוֹ בְּרַחֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹאצְרֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּרַאנֵנוּ, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרֵי הַזֶּהַר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעֻלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

וְהִי נַעַם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פעמים], (סוד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

580454064 ט"ו

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישריות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

מינאי, א"ל אע"ג דלא מקבלי לוכחינהו מר, דא"ר אחא בר חנינא מעולם לא יצאה מדה טובה מפי הקב"ה וחזר בו לרעה חוץ מדבר זה דכתיב "ויאמר ה' אליו עבור בתוך העיר וגו' והתוית תיו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות" וגו' א"ל הקב"ה לגבריאל לך ורשום על מצחן של צדיקים תיו של דיו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה ועל מצחם של רשעים תיו של דם כדי שישלטו בהם מלאכי חבלה. אמרה מדת הדין לפני הקב"ה רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו א"ל הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים, אמרה לפניו רבש"ע היה בידם למחות ולא מיחו, א"ל גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם א"ל רבש"ע אם לפניך גלוי להם מי גלוי והיינו דכתיב זקן בחור ובתולה טף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התיו אל תגשו וממקדשי תחלו, וכתיב ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית. תנא רב יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי אלו בני אדם שקיימו את התורה מאל"ף עד תי"ו, ומיד והנה ששה אנשים וגו'. חוץ מדבר זה. שנאמר במקרא זה שהוציא דבור לטובה ומפני עונש תוכחה חזר בו:

האנשים הנאנחים והנאנקים. אלו צדיקים: היינו דכתיב. מעיקרא ועל כל איש אשר עליו התיו אל תגשו וממקדשי תחלו: ממקודשי לקטרוג מדת הדין וחזר בו מן הטוב. (שבת נד:).

ה: מתוך שהיה לו לפנחס למחות ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא

פנחס לא חטא, שנאמר ואחיה בן אחיטוב וכו', אפשר חטא בא על ידו והכתוב מייחסו, והלא כבר נאמר "יכרת ד'" וכו', אם ישראל הוא לא יהיה לו ער בחכמים ולא עונה בתלמידים, ואם כהן הוא לא יהיה לו בן מגיש מנחה, אלא ש"מ פנחס לא חטא וכו', והכתיב בני בליעל, מתוך שהיה לו לפנחס למחות לחפני ולא מיחה, מעלה עליו הכתוב כאילו חטא עכ"ל. (שבת נה:).

ו: מי שיש בידו למחות ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא ועונשו קשה מאוד

אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן כל האומר שלמה חטא אינו אלא טועה שנאמר "ולא היה לכבו שלם עם ד' אלקיו כלבב דוד אביו", כלבב אביו דוד הוא דלא הוה, מיחטא נמי לא חטא, והכתיב ויעש שלמה הרע בעיני ה'? אלא מפני שהיה לו למחות בנשיו ולא מיחה מעלה עליו הכתוב כאילו חטא, אמר רב יהודה אמר שמואל נוח לו לאותו צדיק שיהא שמש לדבר אחר ואל יכתב בו ויעש הרע בעיני ה', וכתב רש"י וז"ל שמש, לחטוב עצים ולשאוב מים בשכר לע"א, ואל יכתב בו דבר זה, ללמדך שקשה התוכחה במי שבידו למחות עכ"ל. (שבת נו:).

ז. עונש על שאין מוחין שנכסו בעלי בתים נמסרין למלכות ד' דברים נכסי בעלי בתים נמסרין למלכות על משהי שטרות פרועים. ועל מלוי בריבית. ועל שהיה ספק בידם למחות ולא מיחו.

להן הקב"ה הניחו לו שפיתו מצויה לעוברי דרכים, ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה, אמר להן הקב"ה בכבודי לא מחיתם על כבודו של בשר ודם מחיתם עכ"ל.

יב. בשבועות (דף ל"ט ע"א) וז"ל: ונקה לא ינקה, כל עבירות שבתורה נפרעין ממנו, וכאן ממנו וממשפחתו, וכל עבירות שבתורה מכל העולם לא, והכתיב "וכשלו איש באחיו" איש בעון אחיו, מלמד שכל ישראל ערבים זה בזה, התם שיש בידם למחות ולא מיחו עכ"ל הגמ'.

יג. צדיק גמור שאינו מוחה הרי צדיק שאינו גמור ונענש בעון זה. בגמ' ע"ז (דף ד' ע"א) אמר ר' אבא בר כהנא מאי דכתיב חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע, ולא והכתיב והכרתי ממך צדיק ורשע. בצדיק שאינו גמור אבל צדיק גמור לא, והכתיב וממקדשי תחלו, ותני ר' יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי אלו בני אדם שקיימו את התורה מאלף ועד תיו, התם נמי כיון שהיה בידם למחות ולא מיחו הוי להו כצדיקים שאינם גמורים עכ"ל.

יד. המונע עצמו מלמחות יקבל העונש. על ידי מניעת מחאה לומדים הכשרים לעשות כמעשה הרשעים (ונעשה כעין מנהג ישראל תורה) נמצא שענש עוברי עברות המחריבין על חשבון הרבנים שמונעין המחאה (רש"י סוטה מא:)

טו. ראה מש"כ החינוך בענין חיוב המחאה. מי שבידו למחות ולא מיחה נתפס על חטאו, וזה דבר ברור מדברי

ועל שפוסקים צדקה ברבים ואינם נותנים עכ"ל. (סוכה כט.)

ח. העונש החמור שנענשים למי שיש בידו למחות ואינו מוחה

אמר ר"י אמר רב מפני מה נענש אבנר מפני שהיה לו למחות בשאול ולא מיחה, ודרשו מקרא דכתיב "ויקונן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר ידיך לא אסורות ורגליך לא לנחושתיים הוגשו", והכי קאמר ידיך לא אסורות ורגליך לא לנחושתיים הוגשו מ"ט לא מחית, כנפול לפני בני עולה נפלת, וכתב רש"י שם וז"ל: ידיך לא אסורות, אדם חשוב היית לשאול, והיה לך למחות, ולפי שלא מחית, כנפול לפני בני עולה נפלת עכ"ל. (סנהדרין כ.)

ט. וכשלו איש באחיו איש בעון אחיו מלמד שכולן ערבים זה בזה, התם שהיה בידם למחות ולא מיחו (סנהדרין כז:).

י. אפילו על צדקיהו נאמר ויעש הרע בעיני ה', מפני שהיה בידו למחות ולא מיחה. בקש הקב"ה להחזיר את העולם כולו לתהו ובהו בשביל דורו של צדקיהו, נסתכל בצדקיהו ונתקררה דעתו, בצדקיהו נמי כתיב ויעש הרע בעיני ה', שהיה בידו למחות ולא מיחה עכ"ל. (סנהדרין קג.)

יא. על זה נענשו אנשי פילגש בגבעה, אמר להן הקדוש ברוך הוא בכבודי לא מחיתם, על כבודו של בשר ודם מחיתם בסנהדרין (דף ק"ג ע"ב) תניא ר' נתן אומר מגרב לשילה ג' מילין והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה מתערבין זה בזה בקשו מלאכי השרת לדוחפו, אמר

יט. מי שאינו מוחה - עובר על ג' לאוין מי שרואה עוברי עבירה ואינו מוחה עובר בשלשה לאוין. (זהר הקדוש, חלק א, דף רלט:).

כ. צדיק אינו נותן שינה לעיניו. הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישובו בתשובה. (זהר הקדוש, חלק א, דף כ').

כא. ענשים ופגעים קשים ומרים למי שאינו מוחה מי שבידו להוכיח ואינו מוכיח נלקה בצרעת. (זהר הקדוש, חלק ג, דף מו:).

כב. נח היה מוחה בדור המבול לכך נקרא איש צדיק. בבראשית רבה (פרשה ל' פסוק ז') וז"ל: איש כל מקום שנאמר איש צדיק, מומחה, שכל ק"כ שנה הי' נוטע ארזי' וקצצן אמרו למה כדין, אמר להון כן אמר מארי דעלמא דהוא מייתא מבולא על עלמא א"ל אין איתא מבולא, לא אתא אלא על ביתי דההוא גברא, הה"ד לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל, אמר ר' אבא בר כהנא כרוז אחד עמד לי בדור המבול זה נח תמן אמרין כרוז ליה לפיד ליה בוז, שהיו מבזין עליו, והיו קוראין ליה ביזיא סבא עכ"ל הרי שרבותינו אמרו שהי' מוחים בדורם.

כג. הקב"ה העמיד את שם ועבר שיהיו מוחין ומתריין בדורם. ברבה פרשת וירא (סי' נ"ב) על הפסוק "ויהי כאשר התעו אותי אלקים מבית אבי" וז"ל: א"ר חנין הלואי נדרוש הדין קריא בתלת אפיין וניפוק ידוי בשעה שבקשו או"ה לזדווג לי עד שאני בבית אבי נתקיים עלי הקב"ה ובשעה שבקשו אוה"ע להתעות המשך בעלון הבא

רבותינו גם מן הכתוב וכו' והעובר עליה ולא הוכיח בטל עשה, ועוד שהוא מכת הרשעים שעושין כן. (חנוך מצוה רלט, ועין עוד בשל"ה תחלת ספרו)

טז. הלכה פסוקה ברמב"ם. וכל שאפשר בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפש בעון אלו כיון שאפשר לו למחות בהם. (רמב"ם פרק ו' מהלכות דעות הלכה ז).

יז. וכן פסק הרמ"א: חייב אדם למחות בעוברי עברה וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות נתפס באותו עון. (רמ"א ביורה דעה סימן שלד סעיף מח)

יח. היכא דלא ברי הזיק בוודאות - חייבין למחות

במה שכתב הרמ"א ביורה דעה (של"ד בסופו) ובחשן המשפט (סימן יב) מתשובת מהר"י וייל (סימן קנ"ז) דנהגו עכשיו שלא למחות בעוברי עברה משום שיש סכנה בדבר, כתב הפתחי תשובה שם, בשם הבכור שור, מזה דשו רבים וכהתירא דמי להם לחנף לאשר לו שם ויד קצת אצל שום שררה או שאר תקיפות אף על גב דלא ברי הזקא, על כן תפוג תורה. ולעניות דעתי טעות גמור הוא זה ודברי מהר"י ויל לא נאמרו אלא בבירי הזקא דאי לא תימא הכי בטלת לא תגורו מעיקרא דודאי לא נאמר לא תגורו כי אם בדאיכא מקום לירא כמו שכתוב בנדה (דף סא), וכעין זה בשו"ת הרשב"א (הובא בביתיוסף חשן המשפט יב), וכו', ושופט הממונה על ישראל לרדות העוברים ומקיים לא תגורו יזכה למחיצת פינחס המקנא, ורעה אליו לא תאונה, עד כאן לשון פתחי תשובה בשם בכור שור.